

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- D. mając na uwadze, że przedstawiciele Unii Europejskiej konsekwentnie sprzeciwiali się wiążącemu prawnie tekstowi, faworyzując niewiążące zalecenia;
- E. mając na uwadze, że w rezolucji z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie uwalniania potencjału przedsiębiorstw z branży kultury i branży twórczej ⁽¹⁾ Parlament Europejski wezwał UE do poparcia wiążącego traktatu WIPO;
- F. mając na uwadze, że konwencja NZ o prawach osób niepełnosprawnych, a w szczególności jej artykuły 21 i 30, oraz Karta praw podstawowych Unii Europejskiej ustanawiają zasady stosowane do zakazu dyskryminacji osób niepełnosprawnych;
1. wzywa Komisję i Radę do poparcia wiążącego traktatu WIPO odnośnie do praw autorskich do książek i innych materiałów drukowanych dla osób niewidomych i niedowidzących;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0240.

Konwencja regionalna w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia

P7_TA(2012)0060

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (2012/2519(RSP))

(2013/C 249 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 27 października 2005 r. w sprawie rewizji procesu barcelońskiego ⁽¹⁾ i z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie euro-śródziemnomorskiego partnerstwa gospodarczego i handlowego przed 8. konferencją ministrów handlu Euromed ⁽²⁾,
- uwzględniając deklarację barcelońską z dnia 28 listopada 1995 r., która ustanowiła partnerstwo pomiędzy Unią Europejską a państwami południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego (SEMC), a także program prac przyjęty na tej konferencji,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji Europejskiej do Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 8 marca 2011 r. zatytułowany „Partnerstwo na rzecz demokracji i wspólnego dobrobytu z południowym regionem Morza Śródziemnego” (COM(2011)0200),
- uwzględniając euro-śródziemnomorski harmonogram handlowy do 2010 r. i na dalszy okres, przyjęty na 8. konferencji ministrów handlu Unii dla Śródziemnomorza w 2009 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji do Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 25 maja 2011 r., zatytułowany „Nowa koncepcja działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie” (COM(2011)0303),

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 E z 9.11.2006, s. 570

⁽²⁾ Dz.U. C 285 E z 21.10.2010, s. 35.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- uwzględniając euro-śródziemnomorskie porozumienia o stowarzyszeniu zawarte pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Tunezją ⁽¹⁾, Izraelem ⁽²⁾, Marokiem ⁽³⁾, Jordanią ⁽⁴⁾, Egiptem ⁽⁵⁾, Libanem ⁽⁶⁾ i Algierią ⁽⁷⁾ z drugiej strony, oraz Euro-śródziemnomorski Przejściowy Układ Stowarzyszeniowy w sprawie handlu i współpracy między Wspólnotą Europejską a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (na rzecz Autonomii Palestyńskiej) ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając decyzję nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wprowadzenia ostatniej fazy unii celnej (96/142/WE),
 - uwzględniając ocenę skutków (SIA) eurośródziemnomorskiej strefy wolnego handlu w kontekście zrównoważonego rozwoju, opracowaną przez Instytut ds. Polityki Rozwojowej i Zarządzania Uniwersytetu w Manchesterze,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie utworzenia euro-śródziemnomorskiej strefy wolnego handlu ⁽⁹⁾ i stosowne rozważania poruszone w tym sprawozdaniu,
 - uwzględniając wnioski sformułowane podczas euro-śródziemnomorskich konferencji ministerialnych oraz sektorowych konferencji ministerialnych, które odbyły się od rozpoczęcia procesu barcelońskiego, a szczególnie wnioski z 9. konferencji ministrów handlu Unii dla Śródziemnomorza w dniu 11 listopada 2010 r.,
 - uwzględniając wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie C-386/08 *Brita GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen*,
 - uwzględniając deklarację UE na czwarte posiedzenie Rady Stowarzyszenia UE-Izrael, które odbyło się w dniach 17–18 listopada 2003 r. w Brukseli,
 - uwzględniając porozumienie techniczne UE-Izrael dotyczące protokołu 4 do układu o stowarzyszeniu UE-Izrael oraz zawiadomienie Komisji Europejskiej dla importerów pt. „Przywóz z Izraela do Wspólnoty” ⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie bliskowschodniego procesu pokojowego przyjęte na 2985. posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych w Brukseli w dniu 8 grudnia 2009 r.,
 - uwzględniając zawiadomienie Komisji dotyczące daty, od której stosuje się protokoły w sprawie reguł pochodzenia przewidujących kumulację diagonalną pomiędzy Unią Europejską, Algierią, Egiptem, Islandią, Izraelem, Jordanią, Libanem, Marokiem, Norwegią, Syrią, Szwajcarią (w tym również Liechtensteinem), Tunezją, Turcją, Wyspami Owczymi oraz Zachodnim Brzegiem Jordanu i Strefą Gazy ⁽¹¹⁾,
 - uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a rządem Danii i rządem lokalnym Wysp Owczych ⁽¹²⁾,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że obszar paneurośródziemnomorskiej diagonalnej kumulacji pochodzenia opiera się na wielu protokołach dwustronnych dotyczących reguł pochodzenia, co jest zbyt skomplikowane dla przedsiębiorstw, a szczególnie dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz krajów, by przynosiło to korzyści;

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 21.6.2000, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 70 z 18.3.2000, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 129 z 15.5.2002, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, s. 39.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 143 z 30.5.2006, s. 2.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 265 z 10.10.2005, s. 2.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 187 z 16.7.1997, s. 3.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 210.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 20 z 25.1.2005, s. 2.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 156 z 26.5.2011, s. 3.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 53 z 22.2.1997, s. 2.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- B. mając na uwadze, że w październiku 2007 r. na posiedzeniu ministrów handlu Euromed w Lizbonie wyrażono zgodę na opracowanie konwencji, która zintegrowałaby wszystkie protokoły w obszarze paneurośródziemnomorskim w jeden uproszczony instrument, tym samym ułatwiając stosowanie paneurośródziemnomorskiej kumulacji pochodzenia; mając na uwadze, że konwencja ta uzyskała poparcie na 9. konferencji ministrów handlu Unii dla Śródziemnomorza w dniu 11 listopada 2010 r.;
- C. mając na uwadze, że geograficzny zakres tej konwencji został rozszerzony w celu włączenia uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia, skutecznie zwielokrotniając korzyści paneurośródziemnomorskiej kumulacji pochodzenia;
- D. mając na uwadze, że choć są to bardzo pozytywne kroki, oznacza to, że wszelkie naruszenia lub omijania reguł kumulacji pochodzenia będą miały również rozleglejsze geograficzne skutki;
- E. mając na uwadze, że UE zawarła układ o stowarzyszeniu zarówno z Izraelem, jak i Palestyną, i że oba układy obejmują porozumienie o wolnym handlu zawierające oddzielne i odrębne przepisy dotyczące preferencyjnego traktowania w zakresie handlu;
- F. mając na uwadze, że Rada Unii Europejskiej potwierdza w swych konkluzjach na temat procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie z dnia 8 grudnia 2009 r., że „osiedla [...] są w świetle prawa międzynarodowego nielegalne, stanowią przeszkodę dla pokoju i zagrażają możliwości utworzenia dwóch państw”;
- G. mając na uwadze, że według stanowiska UE, produkty pochodzące z miejsc znajdujących się pod administracją izraelską od 1967 r. nie są uprawnione do korzystania z uprzywilejowanego traktowania taryfowego na mocy układu o stowarzyszeniu pomiędzy UE i Izraelem;
- H. mając na uwadze, że stosowanie przez Izrael układu o stowarzyszeniu pomiędzy UE i Izraelem w stosunku do terytoriów okupowanych doprowadziło do niewłaściwego wdrażania prawodawstwa UE, co – jak zostało to potwierdzone wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie *Brita GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen*, nie pozwala organom celnym państw członkowskich na stosowanie preferencyjnego traktowania na mocy układu o stowarzyszeniu UE-Izrael w odniesieniu do produktów z terytoriów okupowanych przez Izrael;
- I. mając na uwadze, że obywatele europejscy jasno wyrazili swoją wolę w sprawie produktów z okupowanych terytoriów palestyńskich;
- J. mając na uwadze, że UE napotkała rozmaite problemy przy wprowadzaniu reguł pochodzenia w odniesieniu do produktów pochodzących z osiedli na terytoriach okupowanych; mając na uwadze, że w deklaracji na czwarte posiedzenie Rady Stowarzyszenia UE-Izrael w 2003 r. UE podkreśliła „znaczenie rozwiązania bilateralnej kwestii reguł pochodzenia przed zmianą protokołu w sprawie reguł pochodzenia” w celu umożliwienia stosowania paneurośródziemnomorskiej kumulacji pochodzenia; mając na uwadze, że wobec braku takiego rozwiązania Komisja Europejska starała się znaleźć rozwiązanie tych problemów poprzez zawarcie niewiążących prawnie dwustronnych porozumień z Izraelem, zgodnie z którymi Izrael umieszcza na każdym świadectwie pochodzenia kody pocztowe miejsc, w których produkty te zostały wyprodukowane, tym samym umożliwiając organom celnym UE natychmiastowe nakładanie ceł niepreferencyjnych na produkty wyprodukowane w osiedlach izraelskich;
- K. mając na uwadze, że to techniczne porozumienie istnieje z jednej strony pomiędzy Unią Europejską i Izraelem, a z drugiej strony pomiędzy państwami EFTA i Izraelem, a także mając na uwadze, że zaproponowana konwencja w żaden sposób nie rozszerza tego porozumienia na objęty przez nią obszar geograficzny ani nie wiąże innych stron tejże konwencji;
- L. mając na uwadze, że przepisy porozumienia technicznego zobowiązują już Izrael i jego eksporterów do stosowania rozróżnienia między działaniami produkcyjnymi podejmowanymi na terytoriach objętych administracją izraelską w 1967 r. i produkcją prowadzoną na uznanym na arenie międzynarodowej terytorium państwa Izrael;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- M. mając na uwadze, że w obecnej postaci konwencja nie zapewnia Unii Europejskiej lub każdej z umawiających się stron dodatkowych środków prawnych w przypadkach, w których reguły kumulacji nie wydają się być we właściwy sposób spełniane;
- N. mając na uwadze, że to organy celne poszczególnych państw członkowskich UE są odpowiedzialne za sprawdzanie ważności oświadczeń dotyczących preferencyjnego pochodzenia produktów wwożonych do UE; mając na uwadze, że nie jest możliwe, by organy celne, mimo ich usilnych starań, były w stanie sprawdzić i skontrolować każde świadectwo pochodzenia i każdą przesyłkę, które importowano na zasadach preferencyjnych z Izraela do UE; mając na uwadze, że konwencja może powiększyć to logistyczne wyzwanie poprzez zwiększenie liczby krajów partnerskich, które eksportując produkty na mocy umów z UE, przy obróbce lub przetwarzaniu kumulują je z materiałami eksportowanymi przez Izrael;
- O. mając na uwadze, że choć należy w bardziej adekwatny sposób rozwiązać problem określania rzeczywistego pochodzenia produktów eksportowanych przez Izrael, kwestia ta nie może wstrzymywać społecznej i gospodarczej integracji całego regionu;
- P. mając na uwadze, że Arabska Wiosna uwypukliła potrzebę sprawiedliwych i godziwych przepisów umożliwiających ludziom z każdego państwa w regionie śródziemnomorskim czerpanie pełnych korzyści ze swych własnych wysiłków gospodarczych, a UE wyrażne wspieranie tych starań; mając na uwadze, że w następstwie Arabskiej Wiosny UE ponowiła swe zobowiązanie do ustanowienia głębszych więzi handlowych z krajami arabskimi;
- Q. mając na uwadze, że we wspólnym komunikacie z dnia 8 marca 2011 r. zatytułowanym „Partnerstwo na rzecz demokracji i wspólnego dobrobytu z południowym regionem Morza Śródziemnego” Komisja wymienia przyjęcie konwencji jako jedno z narzędzi służące zapewnieniu maksymalnego oddziaływania handlu i inwestycji w tym regionie;
- R. mając na uwadze, że w 2010 r. nie udało się utworzyć eurośródziemnomorskiej strefy wolnego handlu; mając na uwadze, że jedną z głównych przyczyn tego niepowodzenia był brak społecznej, handlowej i gospodarczej integracji na płaszczyźnie Południe-Południe pomiędzy krajami z południowego wybrzeża Morza Śródziemnego;
- S. mając na uwadze, że wpływ tej umowy na kraje i regiony może być bardzo znaczący;
1. uważa, że handel międzynarodowy może być siłą napędową wzrostu gospodarczego, dywersyfikacji gospodarczej i zmniejszania ubóstwa, a wszystkie te aspekty stanowią niezbędne elementy demokratyzacji regionu Morza Śródziemnego; wspiera starania Komisji Europejskiej, aby dać preferencyjny dostęp do rynku wewnętrznego UE towarom wyprodukowanym i skumulowanym w regionie Morza Śródziemnego;
 2. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę uproszczenia korzystania z systemu kumulacji reguł pochodzenia w obszarze paneurośródziemnomorskim; uważa, że Regionalna konwencja w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia jest dużym krokiem w kierunku ułatwienia handlu oraz społecznej i gospodarczej integracji w krajach sąsiadujących z UE na południu;
 3. wyraża zaniepokojenie z powodu sytuacji dotyczącej ustanowienia euro-śródziemnomorskiej strefy wolnego handlu, która miała funkcjonować od 2010 r. i której nie udało się urzeczywistnić; ubolewa nad faktem, że poszczególne podmioty nie poczyniły rzeczywistych postępów w tworzeniu niezbędnych warunków; zachęca do rozwijania dwustronnej oraz wielostronnej współpracy gospodarczej Południe-Południe, co przyniosłoby wymierne korzyści obywatelom zaangażowanych krajów i poprawiłoby nastroje polityczne w regionie; przyznaje, że brak międzyregionalnego handlu pomiędzy krajami leżącymi na południowym wybrzeżu Morza Śródziemnego jest poważną przeszkodą dla tego projektu; nalega, by ustanowienie euro-śródziemnomorskiej strefy wolnego handlu pozostało jednym z głównych celów UE i jej południowych partnerów; uważa, że ta konwencja stanowi duży postęp w kierunku ustanowienia strefy wolnego handlu i potencjalny bodziec dla handlu Południe-Południe;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

4. ma nadzieję, że nowe demokracje powstające w regionie w wyniku Wiosny Arabskiej będą wspierały prawa człowieka i prawa socjalne oraz pogłębią dialog polityczny, co powinno doprowadzić do stworzenia bardziej przyjaznych warunków dla handlu wewnątrzregionalnego, jako że jedną z przyczyn braku tego handlu były strategie polityczne minionych dyktatur; zachęca te nowe demokracje, żeby ściśle współpracowały w ramach grupy z Agadir i w pełni wykorzystały przedmiotową konwencję; zwraca się do Komisji, żeby wsparła technicznie te nowe demokracje, umożliwiając im pełne wykorzystanie dostępnych dla nich instrumentów handlowych, m.in. przedmiotowej konwencji;
5. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że konwencja jest jedynym instrumentem tworzącym niezbędne ramy prawne dla diagonalnej kumulacji nie tylko wśród tradycyjnych południowych partnerów śródziemnomorskich, ale również w odniesieniu do uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia i krajów EFTA, co nada kumulacji szerszy wymiar geograficzny i stworzy większy rynek odbiorców skumulowanego eksportu;
6. ubolewa, że konwencji nie uzupełnia mechanizm rozstrzygania sporów w sprawach dotyczących weryfikacji dowodów pochodzenia; uważa, że Wspólny Komitet powołany na mocy konwencji nie będzie odpowiednim organem do rozstrzygania takich spraw; zauważa, że rozstrzyganie takich spraw będzie musiało odbywać się w dwustronnych mechanizmach rozstrzygania sporów, o ile takie istnieją;
7. jest zdania, że konwencję wzmocniłby znacząco jednolity, skuteczny mechanizm rozstrzygania sporów, który umożliwiłby szybkie i satysfakcjonujące rozstrzyganie sporów dotyczących pochodzenia i kumulacji produktów; wzywa Komisję, żeby oceniła możliwość ustanowienia takiego mechanizmu przy okazji przyszłych przeglądów konwencji;
8. ubolewa, że w tekście konwencji nie przewidziano na przyszłość procedury jej przeglądu; sądzi, że tak złożony i szeroko zakrojony instrument, jakim jest konwencja, mógłby w odpowiednim czasie podlegać przeglądowi; z tego względu zwraca się do Komisji, żeby rozważyła zamieszczenie w konwencji klauzuli przeglądowej;
9. podkreśla, że istotne jest, by zawarciu konwencji towarzyszył jak najrychlej przegląd reguł pochodzenia obowiązujących strony konwencji oraz by przeglądu takiego dokonano w taki sposób, by reguły pochodzenia dla krajów południowego wybrzeża Morza Śródziemnego dostosowano do reguł zaproponowanych w nowym rozporządzeniu w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych; jest przekonany, że mniej korzystne reguły pochodzenia zmniejszyłyby pełny potencjał konwencji i postawiłyby kraje południowego sąsiedztwa w niekorzystnej sytuacji;
10. jest poważnie zaniepokojony praktyką niektórych przedsiębiorstw, które nadal eksportują, na podstawie układu o stowarzyszeniu pomiędzy UE i Izraelem, towary produkowane na terytoriach okupowanych; z ubolewaniem odnosi się do tej praktyki oraz uważa, że szkodzi ona polityce międzynarodowej UE i stanowi nadużycie szerokich możliwości legalnego, preferencyjnego dostępu do rynku wewnętrznego Unii; z tego względu wzywa Komisję, żeby sporządziła „czarną listę” przedsiębiorstw, które uporczywie stosują taką praktykę, i zawiadomiła państwa członkowskie;
11. przypomina, że w wyroku w sprawie Brita GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen Europejski Trybunał Sprawiedliwości potwierdził, że organy celne importujących państw członkowskich mogą odmówić preferencyjnego traktowania, na podstawie układu o stowarzyszeniu między UE i Izraelem, eksportowanych do UE produktów, które pochodzą z terytoriów okupowanych przez Izrael lub w odniesieniu do których władze izraelskie nie zdołają przedstawić wystarczających informacji umożliwiających ustalenie rzeczywistego pochodzenia;
12. jest zdania, że stosowanie konwencji nie powinno utrwać lub stwarzać sytuacji, która ułatwi takie nadużycie reguł lub do niego zachęci; podkreśla, że zgodnie z preambułą konwencja generalnie nie powinna prowadzić do mniej korzystnej sytuacji niż w poprzednim stosunku między partnerami wolnego handlu, którzy stosują kumulację diagonalną; wzywa Komisję Europejską, żeby współpracowała z Parlamentem Europejskim nad wykorzystaniem politycznej woli i znaczenia obu instytucji do zaradzenia temu naruszaniu zasad rynku wewnętrznego; wzywa Komisję, by przedstawiła nowe propozycje dotyczące bardziej gruntownego rozwiązania tego problemu;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

13. zauważa, że UE oraz państwa członkowskie EFTA zawarły z Izraelem techniczne porozumienie, które reguluje kwestię terytorialności i w ograniczonym stopniu oferuje pewne rozwiązania; jest zdania, że rozwiązania oferowane przez te techniczne porozumienia nie są satysfakcjonujące; ponadto podkreśla, że te techniczne porozumienia nie wiążą innych stron konwencji regionalnej; z tego względu jest zaniepokojony, że w ramach konwencji regionalnej mogą mnożyć się sytuacje, w których pozostałe umawiające się strony napotkają na trudności w zapewnieniu kumulacji na podstawie swoich umów z UE przy stosowaniu lub przetwarzaniu na własnym terytorium produktów importowanych na podstawie umów zawartych przez nie z Izraelem;

14. wzywa Komisję, żeby dokonała przeglądu porozumienia technicznego, a w razie konieczności poddała je renegocjacji, tak by nadać mu skuteczność i je uprościć; zwraca się do Komisji, żeby zastanowiła się nad rozwiązaniem, które miałyby zastosowanie również w stosunku do towarów importowanych od stron trzecich, które przy obróbce lub przetwarzaniu na własnym terytorium dokonały ich kumulacji z materiałami importowanymi na mocy umów z Izraelem; wzywa Komisję, żeby przy jakimkolwiek przeglądzie konwencji regionalnej w przyszłości popierała włączenie do niej postanowień sprzyjających jednolitemu stosowaniu zasady terytorialności przez wszystkie umawiające się strony;

15. zauważa, że zgodnie z procedurą przewidzianą w obowiązującym obecnie porozumieniu technicznym między z jednej strony UE i Izraelem, a z drugiej strony państwami EFTA i Izraelem izraelskie organy celne oraz eksporterzy z tego kraju stosują już rozróżnienie między działaniami produkcyjnymi podejmowanymi na terenie osiedli izraelskich na terytoriach okupowanych i produkcją prowadzoną na międzynarodowo uznanym terytorium państwa Izrael; zauważa, że w procedurze tej nie przewidziano powiadamiania o skutkach rozróżnień, jakich dokonują władze izraelskie i eksporterzy z tego kraju, żeby umożliwić unijnym organom celnym stosowanie tych samych rozróżnień w sposób właściwy, prosty i skuteczny; wzywa Komisję do współpracy z organami celnymi państw członkowskich w celu znalezienia rozwiązania, które uczyni z tego porozumienia technicznego mechanizm prosty, skuteczny i wiarygodny;

16. jest zdania, że należy uzgodnić z Izraelem prosty, skuteczny i rzetelny mechanizm, który zastąpi istniejące porozumienie techniczne i na podstawie którego eksporterzy z Izraela i izraelskie organy celne będą stosowali to samo rozróżnienie oraz jasno i należyście powiadomią, gdy przyznają status pochodzenia produktom pochodzącym z działań produkcyjnych podejmowanych na terytoriach objętych administracją Izraela w 1967 r.;

17. nalega na państwa członkowskie, żeby zagwarantowały, że ich organy celne rzeczywiście będą stosowały porozumienie techniczne zgodnie z literą wyroku Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości do izraelskich produktów skumulowanych wwożonych do UE w ramach kumulacji diagonalnej przewidzianej w konwencji regionalnej; uważa, że Komisja powinna przejąć koordynację takich ogólnounijnych wysiłków oraz podjąć kroki w celu uświadomienia organów celnym poszczególnych państw członkowskich UE, w jaki sposób należy stosować porozumienie techniczne do izraelskich produktów skumulowanych; sądzi, że organy celne UE powinny skuteczniej nadzorować stosowanie porozumienia technicznego, żeby zapobiec nadużywaniu systemu preferencji;

18. ponieważ w tekście konwencji nie ma żadnego takiego przepisu, zwraca się do Komisji o przeprowadzenie po trzech latach oceny wpływu, żeby ustalić m.in. korzyści uzyskane z przyjęcia konwencji oraz wynikający z konwencji wpływ kumulacji na praktyki niektórych firm, o których mowa powyżej;

19. podkreśla potrzebę zwiększenia świadomości na temat możliwości oferowanych przez kumulację uproszczoną dzięki nowej paneurośródziemnomorskiej konwencji, szczególnie pośród środowiska biznesowego w krajach południowego wybrzeża Morza Śródziemnego; wspiera Komisję w jej inicjatywach mających na celu stworzenie takiej świadomości;

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom stron regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia i przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego Unii dla Śródziemnomorza.